

nærmest at henholde mig til ham og fuldstændig bekræfte, at der er en stor Forskel paa, om disse Havnebatterier vare blevne anlagte, inden Kjøbenhavn var bleven befæstet eller efter, at den er bleven det; thi det er jo fuldstændig i Traad med Kjøbenhavns Befæstning, at de anlægges saaledes nu, og at de særlig begrundes ved, at de skulle vedligeholde Kommunikationen. I Tilfælde af et Angreb skal alt gaa ud paa at forsvare Kjøbenhavns Befæstning, hvorved vort Forsvar overhovedet bliver lammet; thi hvis der ingen Kjøbenhavns Befæstning var, kunde det siges, at det kun var for at have vor Neutralitet, for at der paa Kysten samtidig med, at Flaaden gør sin Skyldighed, kunde ydes denne Støtte fra Kystbatteriernes Side. Det kunde da siges; men denne Motivering er traadt fuldstændig i Baggrunden ved denne Lejlighed.

Det vilde interessere mig at høre, om den højtærede Krigsminister vedkender sig den samme Opfattelse, som i de senere Aar er kommen frem fra den høje Regerings Side og navnlig fra den højtærede Marineminister, som jeg tror, er til Stede, at vort Forsvar kun har til Formaal at have vor Neutralitet, om der ikke er nogen som helst Bagtaanke om at indgaa Alliancer for eller senere, naar der udbryder en Krig mellem nordeuropæiske Magter. Og Grunden til, at jeg kunde sætte Pris derpaa, er den, at jeg har faaet en Formodning om, at i alt Fald den højtærede Krigsminister omgaas med saadanne Bagtaanke om Alliance. Jeg synes, det skal frem her; det er ligefrem min Pligt at komme frem med det; jeg kan ikke forsvare andet end at benytte den først givne Lejlighed dertil. Det er ganske vist, at min Formodning kun støtter sig paa, hvad der er fremkommen ved et Foredrag, som den højtærede Krigsminister har holdt i en privat Forening, men naar det bliver refereret af den officjose Berlingske Tidende, kan man ikke undgaa at tage Hensyn dertil; og forleden Dag hrede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner), at med Hensyn til Bladreferater var der Forskel paa Berlingske Tidende og de andre Blade; thi naar Berlingske Tidende refererede, vare vi ikke alene berettigede, men forpligtede til at tro paa det. Og den ærede Minister udtalte sig i „Arbejdersforeningen af 1860“ den 4de Januar i Følge Berlingske Tidende saaledes, at den garanterede Neutralitet var et Indgreb i den nationale Selvstændighed, og det var ikke sikkert, at et Land, f. Eks. vi, til evige Tider vilde anse det for heldigt at være affaaert fra at slutte enhver Alliance. Jeg for mit

Bedkommende vilde anse det for en stor Lykke for mit Fædreland, om det var stillet saaledes, at det traktatmæssig var forpligtet til at holde sig fra enhver Alliance med andre Magter, men jeg anser det for at være af højeste Bigtighed at vide sligt bestemt, naar vi forhandle Krigsbudgettet med den ærede Krigsminister. Jeg har ikke set anderledes og kan albrig komme til at se anderledes paa Kjøbenhavns Befæstning, end at den saa langt fra er en Betryggelse, at den tværtimod er en Fare for Hævdelsen af vor Neutralitet, og ikke alene det, den vil komme til at stifte sit Hoved op atter og atter, snart i en Anmærkning paa Finansloven, snart i en eller anden Lov, og jeg fastholder, hvad jeg før har sagt, men former det lidt anderledes, at dersom Kjøbenhavns Befæstning ikke bliver ødelagt, vil den før eller senere ødelægge vor Forsætning.

N. Jensen: Jeg har ønsket at knytte et Par korte Bemærkninger til Betænkningens Nr. 217 angaaende et Samraad, der har fundet Sted mellem den højtærede Minister og Finansudvalget om Hærens Forsyning med Heste. Det fremgik jo af den ærede Ordførers saa vel som af den højtærede Krigsministers Udtalelser, at man fra begge Sider egentlig var enig om dette, at hvis Pengene for Hestene kunde blive her i Landet, saa var det at foretrække; kun mente den højtærede Minister, at vi ikke havde dertil egnede Heste nok, og den ærede Minister har utvivlsomt Ret i, at en stor Del af vore Heste ikke egne sig for Rytteriet, navnlig ikke de julle Heste. Den ærede Krigsminister drog en Sammenligning fra sidste Krig og gik navnlig ud fra, at da havde det vist sig, at vi, der vare de smaa og de saa, ikke havde saa hurtige Heste, som vore Modstandere. Smidlertid har jeg hørt Sagen bedømme fra en anden Side, nemlig den, at vel vare vore Heste ikke den Gang saa hurtige som Tjendens, naar det gik lige ud ad Landevejen, paa de haarde Veje, men saa snart de danske Heste kom ud i Bløjejord eller andet mere ufremkommeligt Terræn, kunde de fuldt ud staa ved Siden af vore Tjenders. Hvis jeg ikke huffer fejl, peger jo netop Krigshistorien i den Retning. Jeg skal saaledes minde om Træfningen ved Borbasse, hvor der jo var et Sammenstød mellem dansk og fjendtligt Rytteri, og hvis jeg ikke huffer fejl, gik det endog paa den Maade, at vore Folk kom op paa Hestene uden at have fuldstændig opsadlet, og da Sammenstødet fandt Sted, brugte de den Metode, at de red lige igen-